

Bouwend Nederland maakt zich zorgen over KRW-regels (...en pleit voor maatwerkoplossingen)

'KRW: nog maar
54
maanden tot we de
waterkwaliteit op orde
moeten hebben'

In de stikstofdiscussie hoor je het maar al te vaak: we mogen niet bouwen, we mogen niet boeren, we mogen niet rijden, we mogen niet dit of dat vanwege de stikstofregels. Eigenlijk zouden we beter kunnen zeggen: niet alles kan vanwege de schade die stikstof aan de natuur toebrengt. We leggen onszelf immers als het goed is geen beperkingen op vanwege de regels, maar vanwege de natuur die we willen beschermen. Iets vergelijkbaars doet zich inmiddels steeds vaker voor als het gaat om de Kaderrichtlijn Water. We horen zenuwachtige geluiden over de KRW-regels die wel eens net zo knellend zouden kunnen worden als de stikstofregels.

— Geert van Duinhoven (redacteur Vakblad)

> Ook Bouwend Nederland lijkt in haar rapport *Een KRW-risicoanalyse voor de vergunningverlening voor de bouw- en infrasector* de lijn van de knellende regels te hanteren. Het persbericht dat Bouwend Nederland uitdeed naar aanleiding van het rapport kopte: 'Slechte waterkwaliteit kan bouwsector jaarlijks 17,5 miljard euro omzet kosten'. Dus niet zozeer de slechte waterkwaliteit zelf baart de sector zorgen, maar de omzet die het daardoor misloopt. 'In het slechtste geval kan een kwart tot wel een derde van de totale bouwproductie mogelijk niet meer vergund worden', benadrukt Martijn Verwoerd van Bouwend Nederland. 'Het kan zijn dat de vergunning voor het bouwwerk zelf wel kan worden verleend, maar dat er geen toestemming komt voor het tijdelijk droogpompen van de bouwput en het lozen van het water uit die bouwput. Als de bouwput niet kan worden droog gepompt, kan ook het bouwwerk zelf niet gebouwd worden. Mogelijk blijft het aantal opgeleverde nieuwbouwwoningen en de bijbehorende infrastructuur hierdoor nog verder achter op de ambities die het kabinet heeft.' Ook projecten met strekdammen, dijkversterkingen en bruggen hebben een flink verhoogde kans om in de knel te komen, zegt Verwoerd. De totale economische schade voor de bouw- en infrasec-

foto Hans van den Bos

tor loopt daarmee in het slechtste scenario op tot ruim 17,5 miljard euro omzetverlies. 'Net als bij de situatie met PFAS zal mogelijk geen water verplaatst mogen worden, ook niet tijdelijk. Door het verplaatsen van water bestaat namelijk de kans dat de waterkwaliteit op andere plaatsen, al dan niet tijdelijk, iets achteruitgaat.'

'Maatwerkvoorschriften'

Nu is Bouwend Nederland de kwaadste niet en denkt de organisatie ook mee over oplossingen. Ten eerste roepen de bouwers het kabinet op om een actief bronbeleid te voeren. Heel simpel: vervuiling die niet in het water komt, vormt geen probleem. Begin daarom versneld met het terugdringen van de uitstoot van die stoffen, bepleit Bouwend Nederland. Naast bronbeleid zouden ook aanpassingen in waterlopen kunnen helpen. Het aanleggen van meanders bijvoorbeeld, kan positief uitwerken voor de waterkwaliteit en dus is het zinvol om daar werk van te maken. Verwoerd: 'Zorg dat hier genoeg middelen voor zijn en treedt in overleg met de sector over een programma om deze aanpassingen efficiënt en georganiseerd uit te voeren.'

Ondanks deze positieve aandacht voor de wa-

terkwaliteit, ziet Bouwend Nederland ook wel de nodige oplossingen in 'maatwerk'. De gevolgen voor de bouw- en infrasector worden kleiner als het bevoegd gezag gebruik kan maken van maatwerkvoorschriften verbonden aan vergunningen. Dat zijn extra voorwaarden die bevoegde gezagen zouden kunnen verbinden aan een vergunning, bijvoorbeeld de verplichting om een bepaalde filtertechniek toe te passen bij het bemalen van een bouwput. Verwoerd: 'In gevallen waarbij waterkwaliteit een rol speelt, zou bijvoorbeeld het gebruik van maatwerkvoorschriften het uitgangspunt moeten worden, met een 'ja, tenzij' uitgangspunt. Alleen bij zwaarwegende belangen kan worden afgezien van toepassing van maatwerkvoorschriften en kan de vergunning geweigerd worden.' Hoe haalbaar dat zal worden, weet nu nog niemand. Maar gezien de nooit succesvolle pogingen om onder de stikstofregels uit te komen, lijkt het ook weinig kansrijk om via dit soort geitenpaadjes de doelstellingen van de KRW te negeren/omzeilen.

Afzwakken?

De noodkreet van Bouwend Nederland werd meteen opgepikt door de Tweede Kamerfractie van D66. Die ziet de bui natuurlijk al hangen: gaat de rijksoverheid overstag bij zulke dramatische cijfers van de bouwers? D66 vroeg meteen of het een terechte angst is van de bouwers. Kunt u, zo vroeg Kamerlid Tjeerd de Groot aan de ministers van Infrastructuur en Waterstaat en voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening, garanderen dat de KRW-doelen gehaald worden? En hoe denken de ministers de woningbouw- en infrastructuurambities te gaan halen als de KRW-doelen nog uit zicht zijn? En wat vinden de ministers belangrijker: veiligheid, werkgelegenheid, woningbouw aan de ene kant of schoon water aan de andere kant? En ten slotte, willen en kunnen de ministers Harbers en De Jonge toezeggen dat zij 'in het belang van onze natuur en onze drinkwatervoorziening, de KRW-doelen nooit of te nimmer af te zwakken en alles op alles te zetten om deze doelen te halen?'

Antwoorden hebben de twee vakministers nog niet gegeven. Een tip voor beiden: zorg voor een goede waterkwaliteit en een drastisch lagere stikstofuitstoot.<

redactie@vakbladnbl.nl